

Wielka Brytania żąda od Apple stworzenia globalnego backdoora, zagrażającego prywatności na całym świecie

W oszałamiającym posunięciu, które może na nowo zdefiniować granice prywatności i nadzoru rządowego, Wielka Brytania potajemnie nakazała Apple stworzenie backdoora do zaszyfrowanej pamięci masowej w chmurze, zapewniając brytyjskim władzom bezprecedensowy dostęp do danych użytkowników na całym świecie. Żądanie to, wydane na mocy kontrowersyjnej brytyjskiej ustawy o uprawnieniach śledczych z 2016 roku – nazwanej „Kartą szpiega” – oznacza znaczącą eskalację w globalnej bitwie o szyfrowanie, prywatność i swobody obywatelskie.

Zamówienie, o którym po raz pierwszy poinformował Washington Post, wymaga od Apple zapewnienia ogólnego dostępu do wszystkich zaszyfrowanych danych użytkowników przechowywanych w chmurze, a nie tylko do kont docelowych. Pozwoliłoby to brytyjskim organom ścigania ominąć zabezpieczenia szyfrowania i uzyskać dostęp do poufnych informacji, w tym zdjęć, wiadomości i dokumentów, bez wiedzy lub zgody użytkowników.

Dla Apple, firmy, która od dawna broni prywatności użytkowników jako podstawowej wartości, żądanie to stanowi egzystencjalny dylemat: zastosować się do nakazu Wielkiej Brytanii i zdradzić zaufanie użytkowników lub całkowicie

wycofać zaszyfrowane usługi przechowywania danych w Wielkiej Brytanii. Źródła zaznajomione ze sprawą sugerują, że Apple prawdopodobnie wybierze to drugie rozwiązanie, ale nie rozwiązałoby to żądania Wielkiej Brytanii dotyczącego dostępu do danych w innych krajach, w tym w Stanach Zjednoczonych.

Niebezpieczny precedens dla prywatności

Według Washington Post, żądanie Wielkiej Brytanii nie ma precedensu w największych demokracjach. W przeszłości firmy technologiczne, takie jak Apple, współpracowały z organami ścigania w indywidualnych przypadkach, na przykład pomagając FBI w uzyskaniu dostępu do iPhone'a terrorysty w 2016 roku. Jednak nakaz Wielkiej Brytanii wykracza daleko poza te ukierunkowane żądania, szukając szerokiego backdoora, który podważyłby szyfrowanie dla wszystkich użytkowników.

„Nie ma powodu, dla którego [rząd] Wielkiej Brytanii miałby prawo decydować za obywateli całego świata, czy mogą oni korzystać ze sprawdzonych korzyści w zakresie bezpieczeństwa, które wynikają z szyfrowania typu end-to-end” – powiedział Apple brytyjskim prawodawcom w marcu 2024 r., przewidując taki ruch.

Obrońcy prywatności i eksperci ds. cyberbezpieczeństwa potępiли działania Wielkiej Brytanii, ostrzegając, że stworzenie tylnych drzwi dla organów ścigania nieuchronnie osłabi szyfrowanie dla wszystkich. „Ważne jest, aby zrozumieć, że każdy rodzaj dostępu tylnymi drzwiami (lub frontowymi drzwiami) dla” dobrych »może być również wykorzystany przez« złych ”- stwierdziła Fundacja Technologii Informacyjnych i Innowacji w raporcie z 2020 roku.

Obawy te nie są hipotetyczne. W 2021 r. były dyrektor FBI Chris Wray argumentował przed Senacką Komisją Sądownictwa, że szyfrowanie utrudnia dochodzenia w sprawie krajowego

ekstremizmu, wzywając firmy technologiczne do tworzenia backdoorów, które chronią prywatność, umożliwiając jednocześnie dostęp rządowi. Jednak eksperci wielokrotnie ostrzegali, że taka równowaga jest niemożliwa – każdy backdoor może zostać wykorzystany przez hakerów, autorytarne reżimy lub inne złośliwe podmioty.

Globalne konsekwencje

Jeśli Wielkiej Brytanii uda się zmusić Apple do przestrzegania przepisów, może to wywołać efekt domina, ośmielając inne narody do żądania podobnego dostępu. Kraje takie jak Chiny, które już zablokowały szyfrowane aplikacje do przesyłania wiadomości, takie jak Signal, mogłyby wykorzystać precedens Wielkiej Brytanii do uzasadnienia własnych żądań dotyczących backdoorów. Mogłoby to zmusić Apple do wycofania zaszyfrowanych usług w chmurze na całym świecie, zamiast ryzykować naruszenie prywatności użytkowników.

Brytyjska ustawa o uprawnieniach śledczych, która upoważnia rząd do zmuszania firm do pomocy w dostępie do danych użytkowników, od dawna jest krytykowana za jej nadmierny zasięg. Krytycy twierdzą, że prawo, które czyni przestępstwem nawet ujawnienie takich żądań, przyznaje rządowi niekontrolowane uprawnienia do inwigilacji.

Apple ma możliwość odwołania się od nakazu Wielkiej Brytanii do tajnego panelu technicznego i sędziego, ale prawo nie zezwala firmie na opóźnienie wykonania nakazu podczas procesu odwoławczego. Pozostawia to Apple niewielkie pole manewru, rodząc pytania o przyszłość szyfrowania i prywatności w erze cyfrowej.

Historia oporu

Stanowisko Apple w kwestii prywatności jest od lat cechą charakterystyczną marki. W 2016 roku firma słynnie opierała

się nakazowi rządu USA odblokowania iPhone'a zmarłego terrorysty w sprawie San Bernardino, argumentując, że stworzenie backdoora stworzy niebezpieczny precedens. Podczas gdy Apple ostatecznie poszło na kompromis, opracowując plan skanowania urządzeń użytkowników w poszukiwaniu nielegalnych materiałów, inicjatywa ta została odłożona na półkę po szerokiej reakcji ze strony obrońców prywatności.

Najnowsze żądanie Wielkiej Brytanii grozi wznowieniem tej bitwy, stawiając obawy o bezpieczeństwo narodowe przeciwko podstawowemu prawu do prywatności. Jak zauważył Washington Post, brytyjski nakaz stanowi znaczącą porażkę firm technologicznych w ich trwającej od dziesięcioleci walce o uniknięcie wykorzystania ich jako narzędzi nadzoru rządowego.

Dałsza droga

Domaganie się przez Wielką Brytanię globalnego backdoora do szyfrowanej pamięci masowej Apple w chmurze jest przełomowym momentem w toczącej się debacie na temat prywatności i bezpieczeństwa. Podczas gdy organy ścigania twierdzą, że szyfrowanie umożliwia przestępcom i terrorystom uniknięcie wykrycia, firmy technologiczne i obrońcy prywatności utrzymują, że osłabienie szyfrowania miałyby daleko idące konsekwencje dla wolności osobistych i cyberbezpieczeństwa.

Podczas gdy Apple rozważa swoje opcje, świat bacznie się temu przygląda. Czy firma podtrzyma swoje zobowiązanie do ochrony prywatności, nawet jeśli oznacza to wycofanie usług z Wielkiej Brytanii? A może skapitułuje pod presją rządu, ustanawiając precedens, który może osłabić szyfrowanie na całym świecie?

Jedno jest pewne: wynik tej bitwy ukształtuje przyszłość cyfrowej prywatności na nadchodzące lata. W erze, w której dane są cenniejsze niż kiedykolwiek, stawka nie może być wyższa.

„Dostęp, którego domaga się Wielka Brytania, nie ma precedensu

w największych demokracjach” – donosi Washington Post. Jeśli Wielka Brytania odniesie sukces, może nie być ostatnia.

Kolejny IZRAELSKI SZPIEG ujawnił, że pracuje w mediach głównego nurtu

Wygląda na to, że w najbliższych dniach ujawnionych zostanie więcej izraelskich szpiegów pracujących w amerykańskich mediach głównego nurtu (MSM), a jednego z nich zdemaskował niedawno weteran dziennikarstwa Alan MacLeod.

W poście z 28 października na swoim koncie X MacLeod ujawnił, że producent wykonawczy MSNBC Moshe Arenstein był wspomnianym szpiegiem pracującym w MSM. „Jeśli nie jesteś pewien, dlaczego media są tak stronnicze, jeśli chodzi o Izrael/Palestynę, pamiętaj, że producent wykonawczy MSNBC był dosłownie dowódcą izraelskiego wywiadu wojskowego” – napisał.

Arenstein był wcześniej oficerem wywiadu Sił Obronnych Izraela (IDF) w latach 1984-1989. Był kapitanem IDF, który służył w wywiadzie terenowym ze specjalizacją w analizie zdjęć lotniczych. Były oficer wojskowy dołączył do MSM w sierpniu 2016 roku, pełniąc funkcję starszego producenta przez pięć miesięcy, a następnie został producentem wykonawczym w styczniu 2017 roku.

Wcześniej MacLeod pisał o izraelskich szpiegach, którzy piszą amerykańskie wiadomości w artykule dla MintPress News – gdzie służy jako starszy pisarz i producent podcastów. Jednym z nich był Barak Ravid, były analityk izraelskiej agencji szpiegowskiej Unit 8200, który obecnie pracuje jako reporter polityczny dla Axios i waszyngtoński korespondent dla Walla.

Jednostka 8200 to największa i najbardziej kontrowersyjna izraelska organizacja szpiegowska

Według MacLeoda, Jednostka 8200 jest największą i najbardziej kontrowersyjną izraelską organizacją szpiegowską. Była ona odpowiedzialna za kilka głośnych operacji szpiegowskich i terrorystycznych, a także za niedawny atak z użyciem pagerów, który zranił tysiące cywilów w Libanie.

Ravid nie jest jedynym izraelskim byłym szpiegiem działającym w czołowych amerykańskich mediach i ciężko pracującym nad wytworzeniem zachodniego poparcia dla działań swojego kraju. Istnieją inni wpływowi dziennikarze w Ameryce, którzy mają głębokie powiązania z państwem izraelskim.

Shachar Peled spędziła trzy lata jako oficer w Jednostce 8200 i kierowała zespołem analityków zajmujących się inwigilacją, wywiadem i cyberwojną. Pracowała również jako analityk technologiczny dla izraelskiej służby wywiadowczej Shin Bet.

Po okresie pracy w Tel Awiwie, CNN zatrudniło Peled jako producentkę w 2017 roku. Spędziła trzy lata tworząc segmenty dla Fareeda Zakarii i Christiane Amanpour, zanim została zatrudniona przez firmę Big Tech Google jako starszy specjalista ds. mediów.

Tal Heinrich spędziła trzy lata jako agentka Jednostki 8200, zanim w latach 2014-2017 pełniła funkcję producenta terenowego i informacyjnego w proizraelskim biurze CNN w Jerozolimie.

Obecnie jest oficjalnym rzecznikiem premiera Izraela Benjamina Netanjahu.

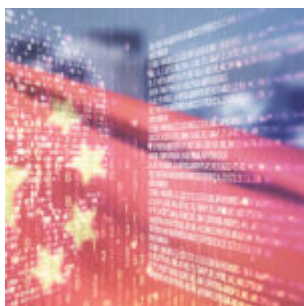
Tamar Michaelis, była rzeczniczka prasowa IDF, pracuje teraz dla CNN, tworząc większość treści dotyczących Izraela i Palestyny. Według MacLeoda, jej zatrudnienie jest kolejnym przykładem skłonności sieci Fake News do rekrutowania izraelskich agentów.

Anat Schwartz, była oficer wywiadu izraelskich sił powietrznych z zerowym doświadczeniem dziennikarskim, została zatrudniona przez New York Times (NYT). Była ona współautorką osławionego i obecnie zhańbionego artykułu „Screams Without Words”, w którym twierdzono, że bojownicy Hamasu wykorzystywali seksualnie Izraelczyków podczas ataku terrorystycznego z 7 października. Jednak nawet sami pracownicy NYT byli oburzeni brakiem dowodów i weryfikacji faktów w artykule.

W międzyczasie kilku pracowników NYT wraz z czołowym felietonistą Davidem Brooksem miało dzieci pracujące w IDF. Nawet gdy relacjonowali lub wydawali opinie na temat regionu, redakcja nigdy nie ujawniła czytelnikom tych oczywistych konfliktów interesów.

Chiny twierdzą, że grupa cyberprzestępcza Volt Typhoon jest aktywem CIA wymyślonym w

celu ich zdyskredytowania

Organizacja cyberprzestępcza Volt Typhoon trafiła na pierwsze strony gazet za swoje ataki w ostatnich latach i często donosi się, że ścigają ją amerykańskie władze. Chińskie Narodowe Centrum Reagowania na Wirusy Komputerowe (CVERC) twierdzi jednak, że Volt Typhoon został w rzeczywistości stworzony przez Stany Zjednoczone i ich sojuszników z NATO w celu zniszczenia ich reputacji i właśnie opublikowali trzecią część trwającej serii, która ich zdaniem potwierdza ich twierdzenia.

Oskarżyli oni Stany Zjednoczone, Kanadę, Wielką Brytanię, Australię i Nową Zelandię, wraz z licznymi agencjami wywiadowczymi, o angażowanie się w cyberszpiegostwo przeciwko Chinom i innym krajom, w tym Japonii, Niemcom i Francji, a także użytkownikom Internetu na całym świecie.

Następnie oskarżyli Stany Zjednoczone o rozpoczęcie operacji fałszywej flagi mających na celu ukrycie cyberataków. Chiny twierdzą, że Ameryka robi to wszystko, aby stworzyć iluzję „tak zwanego zagrożenia chińskimi cyberatakami”.

FBI, Agencja Bezpieczeństwa Cybernetycznego i Infrastruktury (CISA) oraz NSA obwiniają grupę Volt Typhoon o atakowanie krytycznej amerykańskiej infrastruktury.

CVERC opublikowało trzecią część swojej serii w formie dokumentu w wielu językach zatytułowanego „Lie to Me: Volt Typhoon III – Unravelling Cyberespionage and Disinformation Operations Conducted by US Government Agencies”. Przedstawiono w nim swoje twierdzenia, opierając się na poprzednich

raportach o tym, jak władze amerykańskie wykonują „bezpodstawne uprawnienia do szpiegowania wszystkich ludzi na całym świecie, w tym Amerykanów za pośrednictwem sekcji 702 FISA, aby agencje rządowe USA mogły wyeliminować zagranicznych konkurentów i bronić cybernetycznej hegemonii i długoterminowych interesów monopolii”.

Według raportu, Chiny współpracowały z dziesiątkami ekspertów ds. cyberbezpieczeństwa, aby dojść do wniosku, że USA i Microsoft nie mogą udowodnić, że Chiny były zaangażowane w Volt Typhoon; raport nie wymienia ekspertów, z którymi się konsultowano.

Raport wskazuje również na programy takie jak gromadzenie danych PRISM i Biuro Operacji Dostosowanego Dostępu NSA, z których oba zostały ujawnione przez Edwarda Snowdena i mają podobne zdolności do tych z Volt Typhoon.

W raporcie powtórzono również wiele materiałów wymienionych w pierwszych dwóch częściach serii, w tym znane amerykańskie programy, takie jak sekcja 702 dotycząca bezprawnej inwigilacji cudzoziemców oraz struktura Marble, której CIA używa do cyberoperacji, która została wcześniej ujawniona przez Wikileaks.

Złośliwe oprogramowanie Volt Typhoon przeniknęło do krytycznej amerykańskiej infrastruktury

Złośliwe oprogramowanie Volt Typhoon było wykorzystywane do infiltracji krytycznych amerykańskich systemów i infrastruktury, zagrażając fizycznemu bezpieczeństwu Amerykanów poprzez atakowanie systemów energetycznych, kontroli ruchu lotniczego i portowego, kolejowych i wodnych.

Wyciekłe dokumenty, które pojawiły się na początku tego roku, wskazywały również na udział CCP w złożonej zagranicznej

kampanii cyberszpiegowskiej, która wywołała szereg ostrzeżeń ze strony ekspertów ds. cyberbezpieczeństwa. Celem programu jest destabilizacja wrogów i zapewnienie Chinom lepszej pozycji do przygotowania się do potencjalnej wojny z USA i ich sojusznikami.

Dokumenty wykazały, że chińska grupa znana jako I-Soon infiltrowała departamenty rządowe w Korei Południowej, Wietnamie, Tajlandii, Indiach i organizacjach stowarzyszonych z NATO.

Poprzez Volt Typhoon KPCh stara się zapewnić sobie przewagę militarną nad USA za pomocą środków niemilitarnych.

Casey Fleming, dyrektor generalny firmy doradczej BlackOps Partners, powiedział The Epoch Times: „KPCh jest hiper-koncentrowana na osłabianiu USA pod każdym kątem, aby wygrać wojnę bez walki. Tak właśnie wygląda III wojna światowa. To szybkość technologii, skrytość nieograniczonej wojny i brak zasad”.

Izraelskie uderzenie na irańskie instalacje nuklearne „prawie na pewno” nadejdzie, wynika z ujawnionych dokumentów rządowych

Konto Telegram rzekomo „powiązane z Iranem”, według Axios, ujawniło w tym tygodniu dwa amerykańskie dokumenty wywiadowcze szczegółowo opisujące plany Izraela dotyczące zbliżającego się ataku na Iran.

Amerykańscy urzędnicy twierdzą, że są „bardzo zaniepokojeni” tym, co media opisują jako „potencjalnie poważne naruszenie bezpieczeństwa” związane z dokumentami, które zostały uznane przez Associated Press (AP) i niezależnego dziennikarza śledczego Kena Klippensteina za autentyczne, chociaż oficjalne dochodzenie rządowe w sprawie ich autentyczności jest nadal w toku.

„Nie zaobserwowaliśmy przesłanek wskazujących na to, że Izrael zamierza użyć broni nuklearnej” – czytamy w podsumowaniu jednego z dokumentów.

Wszystko zaczęło się, gdy Izrael zamordował czołowego przywódcę Hezbollahu Hassana Nasrallaha, co skłoniło Iran do odpowiedzi w postaci ataku rakietowego na izraelskie cele wojskowe. Izrael obiecał wtedy odpowiedzieć, co jeszcze nie nastąpiło, ponieważ świat czeka, aby zobaczyć, co pociągnie za sobą kontratak Izraela.

NEW: A set of classified U.S. intelligence documents purporting to show information about Israel's plans to strike in Iran have been confirmed as authentic in a report by CNN (<https://t.co/8AV0exA1Y8>).

Drop Site News has also been reviewing these documents since they were posted.. pic.twitter.com/VK0Eq9qcbo

– Drop Site (@DropSiteNews) [October 19, 2024](#)

Amerykański wywiad potajemnie monitoruje izraelskie operacje wojskowe

Dokumenty, zakładając, że są autentyczne, dowodzą, że amerykański wywiad jest głęboko zaangażowany w działania militarne Izraela. Wiemy teraz, że Waszyngton utrzymuje „ściśle i tajne oko”, cytując jedno ze źródeł medialnych, na Siły Obronne Izraela (IDF) i ich działania na Bliskim Wschodzie.

Niektóre media, takie jak CNN, nie opublikowały dokumentów w całości, powołując się na nienazwanego amerykańskiego urzędnika, który powiedział, że ich publiczne ujawnienie jest „głęboko niepokojące”, ponieważ miały one być widoczne tylko dla USA i ich sojuszników „Five Eyes”, w tym Australii, Kanady, Nowej Zelandii i Wielkiej Brytanii.

Wszystko wskazuje na to, że Izrael planuje zaatakować irańskie obiekty nuklearne, co może skutkować kontratakami Iranu na izraelskie obiekty nuklearne. Gdy tak się stanie, może dojść do megawojny Izrael kontra Bliski Wschód z użyciem broni nuklearnej.

Oficjalnie rzecz biorąc, Izrael nie posiada żadnego znanego programu broni nuklearnej ani arsenału nuklearnego. Jest to jednak oficjalna wersja, ponieważ zarówno Izrael, jak i rząd USA zawarły pakt, aby nigdy nie potwierdzać istnienia żadnego z nich, chociaż jeden z dokumentów wyraźnie wspomina o zdolności Izraela do rozmieszczenia broni jądrowej.

Klippenstein, który opublikował zdjęcia wyciekłych dokumentów w całości, zrugął media za odmowę zrobienia tego samego.

„Podobnie jak w przypadku J.D. Vance Dossier, o którym wiedziały wszystkie media, ale odmówiły publikacji, wygląda na to, że media po raz kolejny straciły nerwy – i poczucie tego,

co jest wiadomością” – napisał Klippenstein, dodając, że zapewniają one »wgląd w ogromne zainteresowanie opinii publicznej, gdy stoimy nad przepaścią szerszego konfliktu«, a także zawierają »informacje, które bezpośrednio dotyczą zobowiązań i działań USA«.

„To właśnie z tego powodu zdecydowałem się opublikować podstawowe dokumenty”, powiedział dalej.

W komentarzach ktoś napisał, że Izrael czekał „od czasu irańskiej rewolucji” na przeprowadzenie dużego uderzenia na Iran.

„Próbowano tego w 1967 roku”, dodał inny. „Całkowicie się nie powiodło. Bardziej pokojowym podejściem byłoby wycofanie przez USA całego wsparcia dla izraelskiej maszyny wojennej”.

„W rzeczywistości historia o tym, że Izrael został zaatakowany jako pierwszy w 1967 roku, była kłamstwem i wymówką dla nich, aby zaatakować swoich sąsiadów i ukraść dodatkowe terytorium” – odpowiedział ktoś inny. „Fakt ten jest dobrze znany wśród tych, którzy są naprawdę dobrze poinformowani przez propagandę inną niż amerykańska / syjonistyczna”.

**Poznaj Baraka Ravidę,
izraelskiego szpiega, który
pisze amerykańskie
„wiadomości” wychwalające**

Netanjahu

Jeden z najgłośniejszych głosów mówiących Amerykanom, że to, co Benjamin Netanjahu robi na Bliskim Wschodzie jest dobre, okazał się być izraelskim szpiegiem osadzonym w medialnym establishmencie.

Do niedawna Barak Ravid był analitykiem w Jednostce 8200, znanej izraelskiej agencji szpiegowskiej. Jeszcze w zeszłym roku Ravid był również rezerwistą w grupie wojskowej Sił Obronnych Izraela (IDF).

Ravid zyskał sławę, choć niekoniecznie w sposób, w jaki prawdopodobnie zamierzał, szerząc propagandę o tym, że „Netanjahu ma dobrą passę”, jak głosi jeden z jego ostatnich nagłówków dla Axios. Ravid stał się również ostatnio wirusowy w mediach społecznościowych za orwellowski post, który udostępnił, twierdząc, że ataki Izraela na Hezbollah „nie mają na celu doprowadzenia do wojny, ale są próbą osiągnięcia deeskalacji poprzez eskalację”.

Użytkownicy mediów społecznościowych bezlitośnie wyśmiewali Ravida za to dziwaczne rozumowanie, nie wspominając już o krytykowaniu go za twierdzenie, że bombardowania Jemenu, zabójstwa wielu szefów Hamasu i Hezbollahu oraz niesławny incydent z eksplodującymi pagerami wskazują na wiele oszałamiających „sukcesów” izraelskiej armii na polu bitwy.

Ravid ma również niesamowitą władzę i wpływ na korpus prasowy Kapitolu. W kwietniu otrzymał prestiżową nagrodę korespondentów prasowych Białego Domu „za ogólną doskonałość w

relacjach z Białego Domu”, która jest jedną z najwyższych nagród w amerykańskim dziennikarstwie.

„Sędziowie byli pod wrażeniem tego, co opisali jako jego” głęboki, niemal intymny poziom pozyskiwania informacji w USA i za granicą »i wybrali sześć artykułów jako wzorowe kawałki dziennikarstwa« – wyjaśnia starszy pracownik Mint Press News Alan MacLeod w artykule przedstawiającym ogromny wpływ Ravida na to, co jest publikowane i transmitowane w amerykańskich mediach.

„Większość z tych historii polegała po prostu na drukowaniu anonimowych źródeł Białego Domu lub izraelskiego rządu, dzięki czemu wyglądały one dobrze i dystansowały prezydenta Bidena od okropności izraelskiego ataku na Palestynę. W związku z tym nie było funkcjonalnej różnicy między nimi a komunikatami prasowymi Białego Domu. Na przykład, jedna z historii, którą wybrali sędziowie, nosiła tytuł „Scoop: Biden mówi Bibiemu, że 3-dniowa przerwa w walkach może pomóc w uwolnieniu niektórych zakładników” i przedstawiała 46. prezydenta Stanów Zjednoczonych jako oddanego humanitarystę, którego celem jest zmniejszenie cierpienia. Inny opisywał, jak „sfrustrowany” stawał się Biden w stosunku do Netanjahu i izraelskiego rządu”.

Amerykańskie media pełne izraelskich szpiegów

W czasie, gdy to wszystko się działo, protestujący przeciwko izraelskiej wojnie w Strefie Gazy wzywali reporterów do nieuczestniczenia w tym wydarzeniu, uznając, że jest to nic innego jak wydarzenie propagandowe wspierające Izrael i jego wojenną krucjatę na Bliskim Wschodzie. Nie tylko nie doszło do bojkotu, ale organizatorzy wydarzenia naprawdę dali wszystkim do zrozumienia, że są kupowani i opłacani przez Izrael, gdy przyznali Ravidowi jedno z najwyższych wyróżnień dziennikarskich, do którego Ravid wygłosił następujące

przemówienie:

It was a moving and special night that I never imagined even in my wildest dreams. It wouldn't have been possible without my editors at [@axios](#) who made my stories better, my sources who trusted me, my family that came with me to Washington, and you, the readers. Thank you pic.twitter.com/aMQd2prsam

– Barak Ravid (@BarakRavid) [April 28, 2024](#)

Biden osobiście wręczył Ravidowi nagrodę, obejmując go jak brata. Należy pamiętać, że Jednostka 8200 jest największą i prawdopodobnie najbardziej kontrowersyjną izraelską organizacją szpiegowską, odpowiedzialną za wszelkiego rodzaju operacje szpiegowskie i terrorystyczne na Zachodzie, w tym niedawny atak na pager w Libanie.

Jednostka 820 stworzyła również listę zabójstw opartą na sztucznej inteligencji (AI), której IDF używa do zabijania tysięcy mieszkańców Strefy Gazy, w tym wielu kobiet i dzieci.

„To, że znany (były) izraelski szpieg mógł uściskać Bidena w taki sposób, mówi wiele nie tylko o intymnych relacjach między Stanami Zjednoczonymi a Izraelem, ale także o stopniu, w jakim establishmentowe media rozliczają władzę” – pisze dalej MacLeod.

this is amazing. Barak Ravid, who is considered by the Western media class to be the greatest most objective neutral "journalist" on the ongoing Gaza genocide even though he served in Israeli military intelligence and constantly launders Israeli propaganda, is now openly... pic.twitter.com/lYldfmVqaC

– * (@zei_squirrel) [September 6, 2024](#)

Ravid nie jest jedynym izraelskim szpiegiem, który wpłatał się

w amerykańską machinę medialną w celach proizraelskiej propagandy. Inny szpieg Jednostki 8200, Shachar Peled, został zatrudniony w 2017 roku przez CNN jako scenarzysta i producent. Spędziła trzy lata przygotowując segmenty dla Fareeda Zakarii i Christiane Amanpour, zanim ostatecznie została zatrudniona przez Google jako starszy specjalista ds. mediów.

Jest też Tal Heinrich, inny pracownik CNN, który spędził trzy lata jako agent Jednostki 8200. W latach 2014-2017 Heinrich pracowała jako producent w terenie i w dziale wiadomości w agresywnie proizraelskim biurze CNN w Jerozolimie, gdzie opracowała propagandę, którą wiele mediów próbowało usprawiedliwić izraelskie bombardowanie Strefy Gazy, w wyniku którego zginęło ponad 2000 osób, a setki tysięcy zostało wysiedlonych.

„Ponieważ Izrael nie mógłby kontynuować tej wojny bez amerykańskiej pomocy, bitwa o amerykańskie umysły jest równie ważna jak działania w terenie” – mówi MacLeod. „A w miarę jak toczy się wojna propagandowa, zacierają się granice między dziennikarzem a bojownikiem. Fakt, że wielu czołowych dziennikarzy dostarczających nam wiadomości o Izraelu / Palestynie to dosłownie byli agenci izraelskiego wywiadu, tylko to podkreśla”.

Dobre strony gangreny

Nie jest aż tak źle. Gangrena, która toczy niezawisłe sądy w Polsce nie jest tylko naszym zmartwieniem. Okazuje się bowiem, że i inne Prześwietne Trybunały, podobnie jak tubylcze niezawisłe sądy, powinność swej służby rozumieją i uważnie nasłuchują rozmaitych pomruków, dochodzących czy to z czeluści poszczególnych Judenratów, czy to ze środowisk bezpieczniackich – bo wiadomo; demokracja – demokracją, ale przecież ktoś tym całym bajzłem musi kierować. Toteż bezpieczniacy, mający do dyspozycji rozmaite „Pegasusy” i inne instrumenty inwigilacji, wspierane sztuczną inteligencją na wypadek, gdyby ta ubecka już nie wystarczała, kierują tym bajzłem, nazywanym siłą inercji „demokracją”, z zachowaniem dyskrecji. I słuszna ich racja, bo w przeciwnym razie, gdyby to ręczne sterowanie demokracją stało się widoczne nawet dla najbardziej naiwnego demokraty, to masy ludowe utraciłyby w demokrację wiarę, a bez wiary – wiadomo: partia i to nie tylko jedna, ale w ogóle wszystkie, straciłyby więź z masami – przed czym przestrzegał Lenin. Przypomniawszy o tym również Józef Stalin w słynnym pogrzebowym przemówieniu z okazji śmierci Lenina: *„odchodząc od nas przykazał nam towarzysz Lenin utrzymywać więź partii z masami. Przysięgamy ci towarzyszu Leninie, że wypełnimy wiernie również i to twoje przykazanie”*. I tak właśnie było; nawet jak masy chciały swoją więź z partią nieco rozluźnić, to partia na to nie pozwalała i więź z masami zacieśniała – oczywiście po swojemu – to znaczy – strzelając w kierunku mas, albo urządzając masom ścieżki zdrowia, czy dla odmiany – stany wojenne – i tak aż do ostatecznego zwycięstwa. Nawiasem mówiąc, sztuczna inteligencja bardzo się bezpieczniakom przydaje, o czym możemy się przekonać na przykładzie „agenta Tomka”, który właśnie truchcikiem przechodzi na jasną stronę Mocy, obsmarowując ministra

Mariusza Kamińskiego i wiceministra Wąsika. Nieomylny to znak, że stare kiejkuty już podjęły decyzję. Nie będą sypać piasku w szprychy rozpędzonego parowozu dziejów i wchodzić do rządu pana Mateusza Morawieckiego, tylko znowu przechodzą na służbę do BND i będą murem stali za Donaldem Tuskiem oraz rządem stworzonym przez Volksdeutsche Partei. Mogliśmy się o tym przekonać na podstawie deklaracji panów: Włodzimierza Cimoszewicza, Marka Belki i Leszka Millera, w której podkreślili swoją wyższość intelektualną nad wszystkimi podejrzliwcami, co to podejrzewają, iż nowelizacja traktatu lizbońskiego, którą właśnie Parlament Europejski przegłosował również przy udziale wymienionych postaci w ruchu robotniczym, przyniesie Polsce utratę niepodległości. Że są przekonani o swojej wyższości umysłowej, to rzecz normalna w sytuacji, gdy pan Cimoszewicz był zarejestrowany przez SB pod pseudonimem „Carex”, a z kolei pan Belka miał aż dwa pseudonimy; jeden na dni parzyste, a drugi – na nieparzyste. Jak zauważył Franciszek ks. de La Rochefoucauld – *„każdy jest zadowolony ze swego rozumu”*, a już konfidenci – chyba w szczególności. Z panem Millerem było trochę inaczej; początkowo „Carex” najwyraźniej myślał, że z tą transformacją ustroją to może być naprawdę i nie chciał na sali sejmowej nawet oddychać tym samym powietrzem, co Leszek Miller, który właśnie zaciągnął tzw. *„moskiewską pożyczkę”* – ale widocznie ktoś starszy stopniem i jeszcze mądrzejszy mu wytłumaczył: wy, Cimoszewicz, wiecie, rozumiecie; oddychajcie swobodnie tym samym powietrzem, co Leszek Miller, jak byście byli w Związku Radzieckim, *„gdzie tak wolno dyszyt czeławiek”* – bo inaczej będzie z wami brzydka sprawa. Toteż już wkrótce pan Cimoszewicz nie tylko oddychał, ale nawet był u pana Millera ministrem, no a teraz piją sobie z dzióbków, na zapas się radując perspektywą stanowisk w Generalnym Gubernatorstwie, gdzie prawdopodobnie będą przez Gestapo (*„bo każdy kraj ma Gestapo”* – przestrzega poeta) – używani do zwalczania zamachów na niemieckie dzieło odbudowy.

Wróćmy jednak do gangreny toczącej niezawisłe sądy – jak się

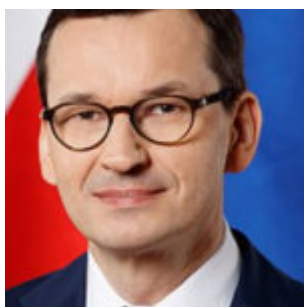
okazuje, nie tylko u nas, ale w całej Rzeszy. Jak pamiętamy, w swoim czasie pani Dorota Rabczewska, kiedy jeszcze była naturalną przyjaciółką pana Adama Darskiego, uważanego za delegata Belzebuba na Polskę, a w każdym razie – na województwo pomorskie – oświadczyła, że prędzej uwierzyłaby w dinozaury, niż w Biblię, napisaną przez facetów „naprutychem winem i palących jakieś zioła”. Potem pani Rabczewska została naturalną przyjaciółką jakiegoś pobożnego pana i zaraz „odkryła Boga” – o czym nie omieszkała poinformować publiczności – co dostarczyło Januszowi Korwin-Mikke argumentu na rzecz tezy, iż kobiety generalnie przyjmują za swoje poglądy polityczne i wszelkie inne mężczyźni, z którymi akurat sypiają – chociaż pewnie zdarzają się jakieś wyjątki. Niestety niezawisły sąd najwyraźniej nie wziął tej słusznej tezy pod uwagę i skazał panią Rabczewską za „obrazę uczuć religijnych”. Niestety na skutek niedostatecznego wykształcenia naszych sędziów, ten, który skazał panią Rabczewską, nie zauważył, że jej wypowiedź miała charakter antysemicki – bo przecież wszyscy autorzy Biblii, co do jednego, byli Żydami. Z tego niedopatrzienia skorzystał Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu i po 14 latach panią Rabczewską uwolnił od odpowiedzialności, a na otarcie łez przyznał jej od polskich podatników 10 tys. euro. Gdyby sąd w Polsce skazał panią Rabczewską nie za żadną tam „mowę nienawiści” tylko zwyczajnie – za antysemityzm – to miałaby ona przechlapane do końca życia zwłaszcza w Strasburgu. Tymczasem w międzyczasie padł rozkaz, żeby po Kościele katolickim jeździć, jak po łysej kobyle, więc i sztrasburski trybunał powinność swej służby zrozumiał i prędzej splamiłby togi, niż zatwierdził wyrok na panią Rabczewską.

No a teraz przyszła do nas ze Strasburga skrzydlata wieść, że nasz Kukuniek, czyli były prezydent naszego nieszczęśliwego kraju Lech Wałęsa, prawujący się z Krzysztofem Wyszowskim, że nie był konfidentem SB o pseudonimie „Bolek”, nie tylko został oczyszczony, jakby go ktoś skropił hyzopem, ale w dodatku od polskich podatników miał otrzymać 30 tys. euro. Najwyraźniej

sztrasburski trybunał musiał usłyszeć, że Donald Tusk ma przywrócić ubekom emerytury w pierwotnej wysokości, więc logicznie uznał, że skoro tak, to i konfidenci nie mogą być poszkodowani. W ten sposób został przerzucony most między dawnymi i nowymi laty. Dawnymi laty, to znaczy – za pierwszej komuny – Lech Wałęsa, kiedy tylko potrzebował pieniędzy, to zaraz wygrywał w totolotka. Dzisiaj czasy są inne; dzisiaj co prawda łatwiej trafić w totolotka, niżli w toto u podlotka, ale wiadomo, że trafienie u podlotka graniczy z cudem, a poza tym grozi surowymi karami, więc dzisiaj już nie totolotek, tylko Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu. Wygląda nawet na to, że jest hojniejszy od ówczesnych oficerów prowadzących.

[Stanisław Michalkiewicz](#)

Morawiecki zwerbowany przez STASI? Szokujące informacje opublikowane przez dziennikarza śledczego

W środę (7.12.2022) dziennikarz śledczy Leszek Szymowski opublikował na Facebooku szokujące informacje na temat przeszłości premiera Mateusza Morawieckiego. Szymowski

twierdzi, że obecny premier był dwukrotnie zarejestrowany przez STASI (Służba Bezpieczeństwa NRD) jako tajny informator. Do rejestracji miało dojść w 1989 roku, gdy Morawiecki miał 21 lat.

Szymowski twierdzi, że dwukrotnie składał w Instytucie Gaucka wnioski o udostępnienie teczek Morawieckiego, ale mu odmówiono. Dziennikarz informuje też, że o rejestracji Morawieckiego przez STASI dowiedział się już w 2019 roku i wtedy zwrócił się do premiera z prośbą o odniesienie się do sprawy. Nie otrzymał odpowiedzi.

Leszek Szymowski - dziennikarz śledczy

3 dni · 🌐

...

Agent Morawiecki

Dzisiejszy premier był dwukrotnie zarejestrowany przez STASI (Służba Bezpieczeństwa wschodnich Niemiec) jako tajny informator. Jednak szczegółów współpracy nie można poznać ze względu na utajnienie jego teczek.

O dwukrotnej rejestracji Morawieckiego mówią dokumenty, które odkryłem przez przypadek, badając aktywność Grupy Operacyjnej "Warszawa". To specjalna grupa wywiadu STASI, która działała w Warszawie (jej siedziba mieściła się w ambasadzie NRD przy ulicy Szucha). Zajmowała się dostarczaniem wywiadowi niemieckiemu cennych dla niego informacji z Warszawy.

Pierwszy z zapisów ewidencyjnych, z lata 1989 roku, mówi o pozyskaniu do współpracy źródła o pseudonimie "Student". Podane są jego personalia, w tym nazwisko i imię (Morawiecki Mateusz), data urodzenia (20 czerwca 1968). Jest również nazwisko oficera, który zaakceptował werbunek. To major Carl-Heinz Scharpegge - ówczesny rezydent wywiadu STASI w Warszawie i szef całej, działającej w PRL grupy operacyjnej "Warszawa". Drugi zapis, późniejszy o kilka miesięcy, mówi z kolei o zarejestrowaniu źródła o pseudonimie "Jakob" i przedstawia dane osobowe dzisiejszego premiera RP.

W obu przypadkach przy nazwisku Morawieckiego sporządzona jest adnotacja "Inofizielle Mitarbeiter" co oznacza "Nieoficjalny Współpracownik". Tak w STASI określano informatorów najwyższej kategorii. Odpowiadało to Tajnemu Współpracownikowi w polskiej Służbie Bezpieczeństwa.

Nie znamy szczegółów pozyskania Morawieckiego do współpracy. Nie wiemy również w jaki sposób przebiegały jego kontakty ze STASI. Wszystko dlatego, że teczki IM "Student" i "Jakob" są utajnione. Dwukrotnie składałem w Berlinie wniosek o ich odtajnienie i dwukrotnie uzyskałem odpowiedź "ABSAGE" co w języku niemieckim oznacza "Odmowa".

Co się stało z teczkami Morawieckiego po upadku NRD? Jak wszystkie archiwa b. STASI, zostały przejęte przez BND czyli Bundesnachrichtendienst czyli niemiecki cywilny wywiad zagraniczny. Co działo się z nimi dalej - pozostaje tajemnicą niemieckiego państwa.

W 2019 roku, gdy po raz pierwszy dotarłem do zapisów na temat premiera, zwróciłem się do Mateusza Morawieckiego, oficjalnie, poprzez rzecznika rządu, z prośbą o odniesienie się do tego. Odpowiedzi nie uzyskałem ani wtedy ani dziś.

Więcej szczegółów sprawy na moim kanale na YT (link w komentarzu pod wpisem).

Lajkujcie, komentujcie i udostępniajcie gdzie się da. Zachęcam też do obserwowania mojego profilu. Będziecie się z niego dowiadywać tego, co władza chce przed Wami ukryć.

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=584370333691381&set=a.130245362437216&type=3>

W nagraniu zamieszczonym na YouTube Szymowski sugeruje, że premier Morawiecki może być szantażowany przez służby niemieckie. Dlaczego bowiem odmówiono ujawnienia zawartości teczek? – *W tych teczkach jest coś, co tak bardzo kompromituje pana Morawieckiego, że rząd niemiecki woli to zachować dla siebie. To teraz rodzi się pytanie: dlaczego rząd niemiecki chce zachowywać to dla siebie? Przecież nie z miłości do*

Mateusza Morawieckiego. Nie z miłości do Polski, ani nie ze względu na dane osobowe oficerów STASI. Rząd niemiecki chce to zachować dla siebie – moim zdaniem – tylko z jednego powodu: żeby wpływać tym, w sposób zakulisowy, na Mateusza Morawieckiego – mówi Szymowski.

– Moglibyśmy w tych teczkach upatrywać przyczyn rozmaitych zachowań pana Morawieckiego, skrajnie niekorzystnych dla Polski, a skrajnie korzystnych dla Niemiec. Co ja mam tutaj na myśli? Choćby te nieszczęsne negocjacje z Unią Europejską o pieniądze, które pan Morawiecki przeprowadził w sposób skandaliczny. W sposób taki, żeby Polska nic nie zyskała, żeby wyłącznie straciła – wyjaśnia dziennikarz. – On robi wszystko, żeby Polska w relacjach z Brukselą przegrała wszystko. Nie da się więcej zrobić dla szkody Polski, niż to, co robi pan Morawiecki, w zakresie praworządności, w zakresie KPO, w zakresie rozmaitych rozporządzeń, w zakresie polityki transportowej. Ja stawiam pytanie: czy to nie wynika z tego, że rząd niemiecki ma teczkę pana Morawieckiego w Instytucie Gaucka i pan Morawiecki wie, że rząd niemiecki ma tę teczkę? – mówi Szymowski.

Leszek Szymowski pracuje jako dziennikarz śledczy od 1998 roku. Pierwsze artykuły publikował na łamach „Dziennika Polskiego”. Współpracował z „Gazetą Polską”, „Wprost”, „Gazetą Finansową”, „Warszawską Gazetą”, „Angorą”. Był również autorem oraz współautorem reportaży emitowanych na antenie Telewizji Polskiej w programach „Misja Specjalna” i „30 Minut Extra”. W latach 2009–2011 pracował w Onet.pl, skąd usunięto go po tym jak wbrew woli kierownictwa redakcji zaczął badać okoliczności katastrofy smoleńskiej i podważać jej oficjalne ustalenia. Od 2009 roku publikuje w tygodniku „Najwyższy Czas”. Jest autorem piętnastu książek, m.in. dotyczących katastrofy smoleńskiej, zabójstwa generała Papały i zamachu na papieża Jana Pawła II. Jest też autorem biografii Zbigniewa Ziobry.

[Źródło](#)

„Północnokoreański szpieg” zawstydził świat

Na początku był szok i niedowierzanie, a przede wszystkim podziw dla autora genialnego dokumentu. Na ten film natrafiłam kilka lat temu, kiedy przeskakiwałam pilotem po kanałach telewizyjnych. Nagle zatrzymałam się na stacji TVN 7, bo właśnie zobaczyłam coś niesamowitego.

Komercyjna stacja słynąca z ogłupiających Polaków programów, pokazuje film, który demaskuje mechanizmy ogłupiające widzów na całym świecie. Szok tym większy, że w roli anonimowego narratora występuje ekspert z Korei Północnej, który bezlitośnie rozlicza się z Zachodem. Zapewnia jednak przy tym: «Naszemu Umiłowanemu Wodzowi zależy, byście zobaczyli na własne oczy z jaką starannością prowadzona jest wojna przeciwko umysłom i jak zmienia się obywatele Zachodu w potulnych niewolników».

Tamtego wieczora zobaczyłam jedynie kilkanaście ostatnich minut tego niezwykłego filmu. Nazajutrz przeszukałam Internet w poszukiwaniu całości. W przeciągu siedmiu lat obejrzałam dokument niezliczone ilości razy. Jakim cudem widnieje dalej na YouTube, gdzie rządzi cenzura? Tego nie wiem, ale jest to tym bardziej intrygujące.

Podczas każdego kolejnego seansu odkrywam w filmie coś nowego

i zachwycam się jeszcze bardziej niż poprzednio. Do dziś zadaję sobie pytania: jak to możliwe, że obraz obnażający mechanizmy propagandy i ogłupiania ludzi zaprezentowano kiedyś w stacji telewizyjnej, która te mechanizmy stosuje każdego dnia? Czyżby w Grupie TVN znalazł się uczciwy i odważny pracownik, który przemyślił na antenę demaskatorski dokument, bo chciał otworzyć zmanipulowanym ludziom oczy? A może twórcy ramówki byli na tyle nierozgarnięci, że niczego z tego nie zrozumieli i wybitny dokument (który uderza niejako także w ich stację tv) wstawili do programu na zasadzie zapchajdziury?

Mowa o filmie „Propaganda” z 2012 roku. O reżyserze napiszę za chwilę. Nazwisko i pochodzenie twórcy będzie miłym zaskoczeniem. Najpierw skupię się na jego wielkim dziele, albowiem zasłużyło ono na miano filmu dokumentalnego wszechczasów.

Na początku pojawiają się na ekranie napisy w języku koreańskim, których tłumaczenie brzmi: «Ten wstrząsający program przynębi wszystkich obywateli Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, ale Nasz Umiłowany Przywódca nie widzi innego wyjścia. Trzeba rzucić światło na zawołowane niebezpieczeństwo ze strony zachodnich imperialistów zagrażające naszemu wspaniałemu narodowi. Te rewelacje są efektem wielkiej przenikliwości Naszego Wiecznego Przewodniczącego, który będąc nieskończenie mądrym posłał do Seulu wywiadowców, by zbierali dowody na to zagrożenie wobec KRLD i niewinnych obywateli na całym świecie. Teraz Nasz Umiłowany Przywódca wezwał jednego z tych obserwatorów z powrotem ojczyzny. Podzielił się on odkryciami, których dokonał dzięki niezachwianej postawie Wiecznego Przewodniczącego.»

Wstrząsające? Spokojnie, dalej będzie tylko mocniej. Narratorem jest tajemniczy doktor psychologii z Korei Północnej, który siedzi na krześle w jakimś pomieszczeniu, twarz ma zamazaną, a gdy się przedstawia jego nazwisko zostaje wyciszone. Jakimi treściami raczy widzów Koreańczyk? Punkt po punkcie wyjaśnia w jaki sposób manipuluje się ludźmi na całym

świecie, z których robi się niewolników wpływów i perswazji, aby kupowali oni produkty, których wcale nie potrzebują. W rzeczywistości są to niewolnicy długów, ponieważ nie stać ich nawet na rzeczy, które kupują. Celem tego zabiegu jest nabijanie kasy wielkim korporacjom, które potrzebują jeszcze więcej hajsu na wszczynanie kolejnych wojen, pod pretekstem walki z terroryzmem i wprowadzania demokracji, której i tak nie mają zamiaru wprowadzić. Po co więc to robią? Ano po to, aby mieć kontrolę nad całym światem. Następnie, aby zachować i umocnić swoją dyktatorską władzę dokonują oni licznych zabiegów mających na celu utrzymanie całych społeczności w stanie zubożenia i gnuśności. By osiągnąć jeszcze większy efekt wpychają w ludzi śmieciowe żarcie i uzależniają od odmóżdżającego telewizora. Brzmi jak teoria spiskowa, prawda? Jednak nasz północnokoreański narrator na wszystko przedstawia niezbitą dowody i nie ma takiej siły, która mogłaby mu udowodnić, że się myli.

Za tytułową „Propagandą” kryje się branża public relations, gdyż makiawelistyczna działalność globalistów i polityków będących na ich usługach nie może być prowadzona jawnie – wyjaśnia narrator. Po czym przestrzega: «propaganda wypacza rzeczywistość i wmawia wszystkim, że to prawda». Następnie pokazuje widzom archiwalne nagrania, na których widzimy światowych przywódców, takich jak: **George W. Bush, Tony Blair, Bill Clinton, Elżbieta II, Barack Obama czy Adolf Hitler**. Nad ich gestami, przemówieniami i hasłami pracują sztaby pijarowców, co zostało pokazane na konkretnych przykładach. Koreańczyk nie szczędzi też krytyki wobec przywódców religijnych, szczególnie niektórych przedstawicieli Watykanu.

Dokument rozprawia się z największymi zbrodniami i wojnami XX i XXI wieku, z pominięciem zbrodni komunistycznych, o których północnokoreański narrator już milczy. Nie zmienia to jednak faktu, że zbrodnie o których mówi są wstrząsające, okrutne i zamiatane pod dywan przez armię propagandystów. Aby ludzie nie zadawali niewygodnych pytań, trzeba było odwrócić ich uwagę. W

tym celu stworzono celebrytów, którzy za pośrednictwem przebiegłych reklam i ogłupiających reality show manipulują swoimi fanami odrywając ich od rzeczywistości i istotnych spraw. W ten sposób celebryci wyhodowali konsumentów-niewolników, którzy wpatrzeni w swych idoli bezmyślnie podążają za modą, tracąc prawdziwy sens życia. Na poparcie swoich twierdzeń narrator „Propagandy” pokazuje fragmenty reklam, teledysków czy programów telewizyjnych, na których widać szalejące tłumy wpadające w histerię na widok nowej pary butów, telefonów komórkowych i innych towarów konsumenckich.

Ekspert z Korei Północnej wykazuje, że niewolnicy konsumpcjonizmu sponsorują kupowanie broni. Za pomocą tej broni napadane są inne kraje, a następnie okupowane i okradane. Siła propagandy doprowadziła nawet do tego, że rodzice – głównie z najbiedniejszych warstw społecznych – posyłają na wojnę swoje dzieci. W dokumencie widzimy drastyczne nagrania obrazujące efekty tych działań: rozerwanych bombami mieszkańców Bliskiego Wschodu czy Wietnamu, płacz, rozpacz, głód, biedę, zniszczone domy, niezliczone dramaty ludzkie. To wszystko przepleciono obrazami z bogatych państw – takich jak Stany Zjednoczone czy Wielka Brytania – na których widzimy sławne modelki w drogich ciuchach, ociekających luksusem naćpanych piosenkarzy czy obłudnych aktorów udających zatroskanie o los dzieci z państw trzeciego świata. Koreańczyk wiele razy udowadnia jak podłą rolę w niszczeniu ludzkości odgrywa właśnie show biznes.

Celem propagandystów jest tworzenie przekonań i złudzeń. Narrator „Propagandy” wyjaśnia: «Najpopularniejsze hasła zawierają kilka kluczowych słów ucieleśniających to, co – jak mówiono niewolnikom na Zachodzie – stanowi najwyższą wartość. Słowa te to na przykład: wolność, prawda, pokój, swoboda i – najważniejsze – demokracja.» Co ciekawe, przedstawiciel Korei Północnej niejako staje w obronie demokracji, gdyż zauważa, że rozwój korporacyjnej propagandy (przed którą ostrzega widzów) chroni korporacyjną władzę (spod której trzeba uwolnić ludzkość) przed demokracją (która de facto została zniszczona). Koreańczyk przypomina, że od 1945 roku Stany Zjednoczone próbowały obalić pięćdziesiąt rządów, niejednokrotnie były to rządy państw demokratycznych. Stany Zjednoczone zaatakowały ponad trzydzieści państw i ich mieszkańców. Efekt? W żadnym z niedemokratycznym dotychczas państwie nie zapanowała prawdziwa demokracja. Wypowiadany przez narratora słowom towarzyszą dramatyczne obrazy z działań wojennych agresora. Szczególnie wstrząsający jest widok rannych, płaczących i przerażonych dzieci. W tle wybrzmiewa cyniczne zdanie przywódcy USA: «pragnę pokoju tak silnie jak wy».

Ale Ameryka nie jest jedynym sprawcą zbrodni przeciwko ludzkości i planecie – zauważa przedstawiciel Korei Północnej.

I zaczyna rozprawiać się z innymi imperialistami. Na tapetę bierze Brytyjczyków czy Francuzów z ich kolonialnymi zapędami oraz Bank Światowy i Międzynarodowy Fundusz Walutowy, które mają siedziby w każdym ubogim kraju. Narrator „Propagandy” stanowczo wytyka imperialistom popełnianie poważnych zbrodni. «Podbijali i plądrowali, a swoimi kłamstwami wypaczali historię i wspomnienia» – wykazał Koreańczyk za pomocą licznych przykładów i dowodów.

Film „Propaganda” porusza bardzo dużo niewygodnych faktów z historii XX wieku. Na uwagę zasługuje chociażby fragment poświęcony sprowadzaniu do Ameryki „zawodowych funkcjonariuszy śmierci”, czyli zbrodniarzy nazistowskich. **Chodzi o operację „Spinacz” (operacja Paperclip) przeprowadzoną przez amerykańskie służby specjalne w końcowym okresie i po zakończeniu II wojny światowej, mającej na celu przerzucenie do Stanów Zjednoczonych czołowych niemieckich naukowców. Większość z nich była członkami NSDAP lub SS.** Narrator opowiada o przykładach nazistowskich rodzin, które dorobiły się na tyranii i zrobiły karierę w USA. Wymienia nazwy wielkich firm biorących w tym udział i podaje przykłady zdrajców Ameryki i Wielkiej Brytanii, którzy zarabiali na zbrodniczej współpracy z Hitlerem. Koreańczyk wskazuje tutaj m.in. na Prescottta Busha przodka dwóch prezydentów USA, brytyjską rodzinę królewską i rodzinę Rockefellerów – wsparli oni m.in. eugenikę, pod którą kryje się depopulacja. Dodaje, że nad ograniczaniem liczby ludności pracuje obecnie także ONZ i Światowa Organizacja Zdrowia.

I wreszcie, w tym wyjątkowo niepoprawnym politycznie dokumencie nie mogło zabraknąć zbrodni syjonistów. Narrator wyjaśnia kim był **Dawid Ben Gurion**, przywódca potężnej organizacji syjonistów, który wraz z amerykańską rodziną Rothschildów zaproponował Brytyjczykom, że wciągną Amerykanów w wojnę. W zamian zażądali Palestyny. Brytyjczycy na to przystali i podpisali Deklarację Balfoura. W liście wysłanym 2 listopada 1917 roku rząd brytyjski przyrzekł syjonistom

Palestynę jako „narodowy dom dla Żydów”. Ekspert z Korei Północnej skomentował to następującymi słowami: «Było o to tyleż złowieszcze, co zbędne, bo Żydzi od tysięcy lat żyli w pokoju wśród arabskiej większości na Bliskim Wschodzie i nie mieli zamiaru zagarniać niczyjej ziemi». Następnie opowiada o licznych zbrodniach na Palestyńczykach, dokonanych po tym, jak po II wojnie światowej syjoniści zasiedlili Palestynę, zagarnęli ziemię prawowitym mieszkańcom i ogłosili państwo Izrael. Tej zbrodni przeciwko ludzkości towarzyszy ogromna kampania propagandowa, która trwa do dziś, o czym szczegółowo opowiedział północnokoreański doktor psychologii.

Kiedy pierwszy raz obejrzałam film „Propaganda” przecierałam oczy ze zdumienia. Dokument tak mnie zachwycił, że postanowiłam zrobić internetowe śledztwo i dowiedzieć się kim jest tajemniczy narrator z Korei Północnej. **Okazało się, że pochodzi z... Korei Południowej, nazywa się Eugene Chang i przed laty wyemigrował do Nowej Zelandii.** Jakim cudem wystąpił więc w tym filmie? Poprosił go o to jego znajomy – reżyser „Propagandy” **Slavko Martinov**. Bo tak naprawdę opisywany przeze mnie film, to nie jest północnokoreańska propaganda, lecz dzieło nowozelandzkiego reżysera, którego nazwisko brzmi bardzo słowiańsko. A więc wprowadzenie do filmu postaci, która odgrywa konkretną rolę, uczyniło „Propagandę” dodatkowo filmem fabularnym.

Wyczytałam, że kiedy zakończono pracę nad filmem, zrobiono pewien eksperyment i najpierw bez dodatkowych opisów nt. twórców zamieszczono obraz w internecie, aby wyglądał na produkcję północnokoreańskiego rządu. Wywołało to niemałe komplikacje, wszak tajemniczy narrator, mimo iż ma zamazaną twarz, został zdemaskowany przez niektórych widzów. Nie wychwycili oni satyry – która była celowym zabiegiem reżysera – i uznali, że Eugene Chang jest szpiegiem Korei Północnej. Sprowadziło to na Koreańczyka pewne nieprzyjemności. Zresztą i sam reżyser nie uniknął oskarżeń o bycie komunistycznym agentem. Sytuacja nieco się uspokoiła dopiero po tym, jak

Slavko Martinov wysłał swój film na międzynarodowe festiwale jako produkcję z Nowej Zelandii i zdobył uznanie niezależnych krytyków oraz widzów na całym świecie. **O tym, że zabieg z wstawieniem tajemniczego narratora okazał się być genialny, potwierdza m.in. recenzja kanadyjsko-amrykańskiego magazynu „Vice”, gdzie napisano: «twierdzenie, że film jest kawałkiem prawdziwej propagandy przemycanej z Korei Północnej, przekroczyło pożądaną efekt».**

Kim jest twórca tego genialnego dzieła, będącego odwróconą propagandą? Na stronie internetowej slavkomartinov.com, reżyser przyznaje: «mój wysoki opór wobec władzy ukształtował się w młodym wieku, kiedy zyskałem reputację osoby sprawiającej kłopoty za nieustanne kwestionowanie opowiadanych nam historii». Martinov jest samoukiem sztuki filmowej i sam zbiera fundusze na swoje produkcje. Po prostu marzył o tym, aby robić filmy i dopiął swego. Pomaga mu wielokrotnie nagradzany operator i montażysta **Mike Kelland**. „Propaganda” jest ich pierwszym wspólnym filmem. Wykorzystali w nim setki fragmentów telewizyjnych i archiwalnych, aby zdemaskować wojnę psychologiczną świata, w którym żyjemy. Film z dalekiej Nowej Zelandii stanowi doskonałą odtrutkę na – nomen omen – propagandę. Gorąco zachęcam do odszukania filmu w internecie pod hasłami: propaganda, Korea Północna, Slavko Martinov.

[Agnieszka Piwar](#)

**Satellity
zostały oślepione**

NATO

Niedawno w jednym z postów napisałem, że Rosja z niemal olimpijskim spokojem przyjęła zniszczenie gazociągów zbudowanych z myślą o dostarczaniu gazu bezpośrednio do Niemiec (zawsze będących celem amerykańskich operacji odstraszania i ostatecznie zniszczonych). Z pewnością kłopoty mają w dużej mierze Niemcy, które notabene, zgodnie z umową, wciąż muszą płacić za miliardy metrów sześciennych gazu, którego nie chcą otrzymywać, a dziś już nawet nie mogą. Jednak osąd, że Rosjanie bez reakcji odebrali ową amerykańską akcję militarną (skierowaną w dużej mierze przeciwko własnym niemieckim sojusznikom), jest błędny. Wczoraj, **5 października, satelity rozpoznawcze NATO obserwujące Ukrainę z jej granic zostały zneutralizowane po tym, jak Rosjanie użyli zaawansowanej, dopiero co opracowanej broni laserowej. W efekcie Zachód utracił możliwość kontroli ruchu części rosyjskiej broni jądrowej oraz znaczną część możliwości kierowania rakietami np. systemu Himars, które bez satelitów są w istocie jedynie starymi katiuszami.**

Według ekspertów-analityków, rosyjskie wojsko wykorzystało do unieszkodliwienia satelitów nowy system laserowy Peresvet, tj. broń laserową, która jest w stanie unieszkodliwić samoloty, drony i satelity w odległości do 1500 kilometrów, co jest dystansem więcej niż wystarczającym do oślepienia satelitów szpiegowskich, których orbita zazwyczaj wynosi od 400 do 900 kilometrów. [https://en.wikipedia.org/wiki/Peresvet_\(laser_weapon\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Peresvet_(laser_weapon))

Niestety, Moskwa nie może zrobić nic więcej niż wysyłać sygnały do kompleksu imperialnego, który już całkowicie stracił rozum i którego reakcje są obecnie nieprzewidywalne z

punktu widzenia racjonalności. Ale ponieważ w Pentagonie, przynajmniej jeszcze kilka miesięcy temu, istniały wątpliwości co do skuteczności nowej rosyjskiej broni, oto nadchodzi odpowiedź. Lecz to, jak sądzę, może mieć teraz niewielkie znaczenie, zarówno dla europejskiego środowiska politycznego, które zgodziło się na dokonanie samobójstwa całej gospodarki kontynentalnej, byle tylko być posłusznym swemu panu, jak i dla wielkiej masy obywateli, którzy są całkowicie nieświadomi owych technologicznych i militarnych realiów, a którzy tak czy inaczej wydają się nie posiadać zdolności do reagowania w obliczu własnej ruiny. <https://ilsimplicissimus2.com/2022/10/06/satelliti-nato-accecati/>

Dziwne słupy światła na niebie europejskiej części Rosji

Wieczorem 4 października 2022, w kilku rosyjskich regionach jednocześnie, zauważono niezwykle zjawisko na niebie. Obserwatorzy przedstawiają różne wersje tego, co widzieli. Na przykład, sugerowano, że jest to dzieło antysatelitarnej broni laserowej. Zaś w Biełgorodzie, nietypowe światło wzięto za reflektory obrony powietrznej.

<https://yandex.com/video/preview/15193549313548865817>

<https://rutube.ru/video/8077a9ea7c2da034ee198218f6ba14c4/>

[Źródło](#)

Cyfrowa tożsamość czyli

całkowita kontrola

Raport rządu federalnego Kanady informuje, że kolejnym krokiem w kierunku rozwoju cyfrowej infrastruktury jest wprowadzenie „Programu tożsamości cyfrowej”. Zostało to ujawnione w rządowym raporcie opublikowanym 4 sierpnia zatytułowanym Canada’s Digital Ambition 2022, o czym jako po raz pierwszy doniósł portal „True North”.

Pandemia COVID-19 podkreśliła potrzebę, aby usługi rządowe były „dostępne w erze cyfrowej” – czytamy w raporcie. „Następnym krokiem w zwiększaniu wygody dostępu do usług jest federalny program tożsamości cyfrowej, zintegrowany z istniejącymi wcześniej platformami prowincyjnymi” – czytamy. „Tożsamość cyfrowa jest elektronicznym odpowiednikiem uznanego dokumentu potwierdzającego tożsamość (na przykład prawa jazdy lub paszportu) i potwierdza, że „jesteś tym, za kogo się podajesz” w kontekście cyfrowym”.

Rząd Ontario ogłosił w zeszłym roku, że stworzy cyfrowe identyfikatory w ramach odpowiedzi prowincji na COVID-19 i ma na celu stać się „najbardziej zaawansowaną cyfrową jurysdykcją na świecie”.

Zdaniem krytyków każdy rodzaj cyfrowego identyfikatora może prowadzić do chińskiego systemu kredytów społecznych, który ocenia obywateli w oparciu o wiarygodność wobec państwa.

Tymczasem rząd Alberta już w kwietniu opublikował ogłoszenie o pracę dla dyrektora wykonawczego platform do nadzorowania usług tożsamości cyfrowej.

Ankieta Digital Identity and Authentication Council of Canada przeprowadzona w grudniu 2020 r. wykazała, że 49 procent Kanadyjczyków zna pojęcie tożsamości cyfrowej, a 88 procent popiera tę koncepcję. Kolejne 83 procent respondentów stwierdziło, że ufa rządowi w zakresie ochrony danych osobowych, a 76 procent Kanadyjczyków stwierdziło, że byliby skłonni udostępniać więcej danych osobowych online, gdyby oznaczało to większą wygodę.

Rząd ujawnił również, że współpracuje z liniami lotniczymi, aby wprowadzić posiadanie „cyfrowych dokumentów tożsamości” i wymóg danych biometrycznych, takich jak rozpoznawanie twarzy, by móc wejść na pokład, informował w maju portal „True North”.

Autorstwo: Andrzej Kumor

Źródło: [Goniec.net](https://goniec.net)